

Metodický pokyn NAÚ k využívání prvků distančního vzdělávání v prezenční formě studia

NAÚ vydává tento metodický materiál, jehož cílem je definovat rámec využití prvků distančního vzdělávání ve studijních programech akreditovaných¹ pro prezenční formu studia. Materiál upravuje využití **distančních synchronních aktivit** (přednášky, semináře a cvičení realizované s využitím videokonference, kterých se vyučující i studující účastní ve stejný čas, ale nejsou na stejném místě) a **distančních asynchronních aktivit** (např. práce studujících s multimediálními interaktivními studijními oporami, plnění úkolů, kvízů, autotestů a testů připravených vyučujícími a realizovaných s využitím on-line systému, skupinová práce on-line na projektech s podporou vyučujících, diskuse formou diskusního fóra moderovaného vyučujícími apod.). Ani v jednom z těchto případů se nejedná o samostudium bez podpory vyučujícího a sociálního učení (např. nelze jen studujícím poskytnout studijní texty, prezentace nebo videozáznamy přednášek). Vždy je zajištěna on-line podpora ze strany vyučujícího a možnost interakce studujících s vyučujícími a studujícími mezi sebou navzájem.

Metodický pokyn se obdobně vztahuje i na **distanční metody hodnocení studujících**, které je možné využívat ve vhodných případech odpovídajících níže uvedeným příkladům, při splnění uvedených podmínek na straně vysoké školy i studujících, a naopak je nelze využívat pouze z důvodů ekonomických a organizačních.

Studijní programy uskutečňované v prezenční formě jsou založeny na živé interakci mezi vyučujícími a studujícími a mezi studujícími navzájem. Vysoká škola pro tyto interakce poskytuje prostorové podmínky a organizuje vzdělávací aktivity ve studijním programu tak, aby převládající část studia (mimo samostudium) probíhala živě ve výukových prostorech.

Vzhledem k rozvoji informačních a komunikačních technologií a zvyšování jejich všeobecné dostupnosti pro studující a vzhledem k rozvoji kapacit vysokých škol k realizaci vzdělávání distanční formou a zkušenostem získaným během pandemie Covid-19, považuje Národní akreditační úřad pro vysoké školství využívání distančních prvků v některých případech za vhodnou součást prezenčních studijních programů. Základním principem je, že použití prvků distančního vzdělávání v prezenčním studiu musí mít vždy **přidanou hodnotu pro studující** s ohledem na vzdělávací cíl a očekávané výsledky učení.

Využití distančních aktivit v prezenční formě výuky

Zařazení distančních aktivit ve vhodných případech má potenciál zvýšit hodnotu studia pro studující a přispět ke zlepšení výsledků učení, oproti stavu, kdy by ve studijních programech nebyly distanční aktivity a nástroje vůbec využívány. NAÚ proto níže uvádí taxativní výčet případů, kdy je ve studijních programech v prezenční formě studia možné využívat distanční aktivity a naopak případy, kdy jejich využívání NAÚ nepovažuje za přijatelné.

Případy vhodného využití:

- Distanční aktivity (synchronní nebo asynchronní) jsou v daném případě nutné pro dosažení výsledků učení (např. v rámci prezenčního studia se studující trénují v dálkové týmové spolupráci).

---

¹ Za akreditovaný studijní program se pro účely tohoto pokynu považuje i studijní program uskutečňovaný vysokou školou v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro které má vysoká škola institucionální akreditaci.

- Distanční aktivity (synchronní nebo asynchronní) jsou zařazeny při spolupráci se studujícími a vyučujícími z jiných vysokých škol v ČR nebo zahraničí nebo v rámci tzv. virtuálních mobilit (studenti se účastní výuky nebo stáže v zahraničí prostřednictvím digitálních platform, bez vycestování na partnerskou instituci).
- Distanční aktivity (synchronní nebo asynchronní) jsou zařazeny při spolupráci s partnery z oblasti průmyslu, veřejné správy nebo neziskového sektoru (např. pro různé online diskuse, besedy, webináře apod.).
- Distanční synchronní komunikace je využita během individuálních nebo skupinových konzultací (po vzájemné dohodě).
- Distanční aktivity (synchronní nebo asynchronní) jsou zařazeny pro usnadnění přístupu k výuce nemocným nebo dlouhodobě nemocným studujícím (po vzájemné dohodě).
- Distanční aktivity (synchronní nebo asynchronní) jsou zařazeny jako náhrada za hodiny, které by jinak byly zrušené nebo suplované (např. z důvodu nemoci nebo služební cesty vyučujících).

Vysoká škola může ve výše uvedených případech distanční aktivity používat za předpokladu splnění následujících podmínek:

- Distanční aktivity jsou zařazeny pouze tehdy, když je zajištěno, že rozvrh ostatních prezenčních studijních aktivit studujících umožňuje přejít včas na místo, ze kterého se budou moci nerušeně k distančním aktivitám připojit.
- Distanční aktivity jsou zařazeny pouze tehdy, pokud mají vyučující i studující odpovídající technické vybavení.
- Distanční aktivity jsou zařazeny pouze tehdy, pokud je objektivně nelze považovat za komplikaci pro studující a pokud nezhoršují jejich podmínky pro dosažení očekávaných výsledků učení.
- V případě zařazení distančních synchronních aktivit vyučující vždy upřednostní výuku hybridním způsobem, pokud to okolnosti dovolují (tj. koná prezenční kontaktní výuku a zároveň umožní podílet se na výuce za pomoci online komunikačních prostředků, např. formou videokonference).“

Případy nevhodného využití:

- Distanční aktivity jsou zařazeny z ekonomických či organizačních důvodů (výuka velkých skupin studujících, pro které není prostorová kapacita; omezení nutnosti dojíždění vyučujících do místa výuky atp.). Vysoká škola může ve výjimečných případech použít distanční prvky pro výuku velkých skupin studujících i z ekonomických a organizačních důvodů, ale tyto případy je potřeba dobře zdůvodnit a neměly by přesáhnout 8 % prezenčních výukových aktivit.

Tento metodický pokyn se vztahuje jak na akreditované studijní programy, tak na akreditace nových studijních programů. Při akreditaci nových studijních programů by mělo být plánované využití prvků distančního vzdělávání uvedeno v příloze B-III v části „forma výuky“, „stručná anotace předmětu“ a/nebo „metody hodnocení“.

Vysoká škola by pro smysluplnou integraci prvků distančního vzdělávání do studijních programů měla vypracovat interní pravidla obsahující konkrétní případy a podmínky využití v souladu s tímto metodickým pokynem a disponovat strategií a nástroji podpory akademických pracovníků pro rozvoj pedagogických kompetencí nutných pro vedení distančních synchronních i asynchronních aktivit a nástroji podpory studujících pro efektivní učení s využitím technologií.